ความผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาล : กรณีศึกษาพยานบุคคลในคดีอาญา

นายเอกวัตร จินตนาดิลก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540 ISBN 974-638-260-8

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

OFFENSE OF DISOBEDIENCE IN WRIT OR ORDER OF THE COURT : A CASE STUDY ON WITNESS IN CRIMINAL CASE

Mr. Aekawat Chintanadilok

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 1997

ISBN 974-638-260-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาล : กรณีศึกษาพยานบุคคลในคดี
	อาญา
โดย	นายเอกวัตร จินตนาคิลก
ภาควิชา	นิติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มุรธา วัฒนะชีวะกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ คร.จิรนิติ หะวานนท์
	บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์นี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษ	าตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต
	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
	(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ศุภวัฒน์ ชุติวงศ์)
คณะกรรมการสอบวิท	ยานิพนธ์
	ประสานกรรมการ
	(รองศาสตราจารย์ คร.อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ)
	<u>ฟูงารับที่ปรึกหา</u> อาจารย์ที่ปรึกหา
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มุรธา วัฒนะชีวะกุล)
	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
	(อาจารย์ คร.จิรนิติ หะวานนท์)
	No 32 nassums
	(รองศาสตราจารย์ คร.กมลชัย รัตนสกาววงศ์)
	War. m. m. So. Jul nssuns
	(อาจารย์ พล ต.ศ. กัมพล อรุณปลอด)

พิมพ์ตันฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

เอกวัตร จินตนาคิลก : กวามผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาล : กรณีศึกษาพยานบุคคลใน คคือาญา (OFFENSE OF DISOBEDIENCE IN WRIT OR ORDER OF THE COURT : A CASE STUDY ON WITNESS IN CRIMINAL CASE) อ.ที่ปรึกษา : ผศ.มุรธา วัฒนะชีวะกุล, อ.ที่ปรึกษาร่วม : อ.คร.จิรนิติ หะวานนท์, 149 หน้า. ISBN 974-638-260-8.

การค้นหาความจริงว่าข้อเท็จจริงในคดีนั้นเป็น ความสำคัญในการคำเนินคดีอาญา คือ อย่างไร เพื่อนำไปปรับเข้ากับตัวบทกฎหมาย และวินิจฉัยคดีนั้นต่อไป สิ่งที่จะทำให้การดำเนินคดีอาญา เป็นไปคั่วยความยุติธรรมและบรรลุผลนั้น คือ พยานหลักฐาน ไม่ว่าจะเป็นพยานเอกสาร พยานวัตถุ หรือพยานบุคคล โคยเฉพาะพยานบุคคลซึ่งเป็นพยานที่สำคัญมากในคคือาญา เพราะเป็นพยานที่สามารถ ถ่ายทอคข้อเท็จจริงออกมาทั้งหมคได้โดยการเบิกความ ซึ่งถือเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคนที่จะต้องให้ ความร่วมมือกับรัฐ ในการไปให้ถ้อยคำหรือเบิกความที่ศาลในฐานะพยานบุคคล โดยรัฐมีเครื่องมือใช้ บังคับกับพยานที่ขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาลให้มาให้ถ้อยคำหรือให้มาเบิกความ กฎหมายอาญา มาตรา 170 ความผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาล เจตนารมณ์ของบทบัญญัติ มาตรานี้มุ่งคุ้มครองรัฐในการแสวงหาความจริงแห่งคดี โดยมีวัตถุประสงค์ของการลงโทษเพื่อยับยั้งหรือ ข่มขู่ให้บุคคลเกิดความเกรงกลัวต่อโทษจะได้ไม่กล้าฝ่าฝืน และต้องการให้อัตราโทษมีความสัมพันธ์กับ การกระทำความผิด กล่าวคือ ความผิดร้ายแรงมาก อัตราโทษมาก ความผิดร้ายแรงน้อย อัตราโทษน้อย แต่จากการพิจารณาองล์ประกอบความผิคตาม มาตรา 170 จะเห็นได้ว่าความผิคฐานนี้มิได้บัญญัติราย ละเอียดจำแนกความร้ายแรงของความผิดแต่อย่างใด และการกำหนดโทษก็ไม่ได้แบ่งระดับอัตราโทษ ตามความร้ายแรงของคดีที่พยานได้ขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาล

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติมาตรานี้ หากได้มีการบัญญัติถึงรายละเอียดใน การจำแนกความร้ายแรงของความผิด ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการลงโทษเพื่อยับยั้งหรือข่มขู่ ที่ จะมีผลต่อการยับยั้งการกระทำความผิดได้ต่อเมื่ออัตราโทษจะต้องได้สัดส่วนกับการกระทำความผิดหรือ มากกว่า และโค้มีการบังคับใช้กฎหมายตามมาตรานี้โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายแล้ว จะนำมา ซึ่งการคำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอาญาได้ด้วยความยุติธรรม และบรรลุผลมากขึ้น เพื่อประโยชน์ แก่กระบวนการยุติธรรมต่อไป

ภาควิชา นิติศาสตร์	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชานิติศาสตร์	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ป
ปีการศึกษา <u>2540</u>	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ป

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธภายในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

C770015 : MAJOR LAW

DISOBEDIENCE IN WRIT OR ORDER OF THE COURT

AEKAWAT CHINTANADILOK: OFFENSE OF DISOBEDIENCE IN WRIT OR

ORDER OF THE COURT: A CASE STUDY ON WITNESS IN CRIMINAL CASE.

THESIS ADVISOR: ASSIST. PROF. MOORATA WATANASHEEVAKUL, THESIS

CO-ADVISOR: CHIRANIT HAVANOND, SJD. 149 pp. ISBN 974-638-260-8.

An essence of criminal litigation is to investigate the facts of the case in order to apply them to the applicable laws and to then make decision. What can make a criminal litigation proceeded fairly and successfully is evidence, either a documentation, object or witness. Witnesses are very important for criminal cases as they can present all facts by testimony. Every people has a duty to cooperate with the state in giving statement or testimony at the court as witness. One of the measures taken by the State to force a witness disobedience in writ or order of the court to make statement or testimony is Section 170 of the Penal Code, i.e. offense of disobedience in writ or order of the Court. This law aims at protecting the State in investigating the facts of a case, prescribing punishment in order to deter people from out of disobedience. In addition, the degree of punishment would correspond with the offense, i.e. the more serious offense, the higher the punishment is, the less serious offense, the lower the punishment is. Notwithstanding, given the provision of Section 170, neither a degree of offense is specified nor a punishment based on the seriousness of the case relating to which the witness has disobeyed the writ or order of the court.

In order to satisfy the legal intention of the said Section, a diversification of degree of offenses should be provided so that it can meet the objective of punishment to deter as aforesaid. A punishment may deter offense only if the punishment corresponds with or heavier than the committed offense. Additionally, the enforcement of this Section should be made taking the legal intention into account. These would lead to a more fair and successful criminal proceedings, beneficial to the justice further.

ภาควิชา นิติศาสตร์	ลายมือชื่อนิสิต (กรัง Сสสา
สาขาวิชา นิติศาสตร์	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ปภา
ปีการศึกษา 2540	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์มุรธา วัฒนะชีวะกุล ท่าน อาจารย์ คร.จิรนิติ หะวานนท์ เป็นอย่างสูงที่กรุณาสละเวลาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ ปรึกษาร่วม ที่ได้ร่วมกันให้คำแนะนำ ช่วยเหลือตรวจแก้ไข ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เขียน ตลอด จนแนะนำหนังสือ ตำราต่าง ๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จเรียบร้อย

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ท่านรองศาสตราจารย์ คร.อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ ประธาน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ท่านรองศาสตราจารย์ คร.กมลชัย รัตนสกาววงศ์ และท่านอาจารย์ พล.ต.ต. กัมพล อรุณปลอด กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขให้วิทยา นิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ คุณสุทัตรา เผ่าศิริกุล ที่ได้ให้ความช่วยเหลือทั้งแรงกาย แรง ใจในการพิมพ์และตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์จนสำเร็จเป็นรูปเล่มสมบูรณ์ คุณไพฑูรย์ เรื่องเคชขจร ที่ได้ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เขียนในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และคุณจักรกฤษณ์ ไชยวัฒน์ ที่ได้ ช่วยเหลือตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ตลอดจนเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ห้องสมุด คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้ความเอื้อเพื้อต่อผู้เขียนในการค้นคว้าหนังสือที่จำเป็นต่อการเขียน วิทยานิพนธ์ และเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ และเครือญาติทุก ๆ คน ที่ให้กำลังใจผู้เขียนด้วยคีตลอดมา

ท้ายสุดผู้เขียนขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิคาผู้ล่วงลับไปแล้ว ที่อบรมสั่งสอนให้ ผู้เขียนรักการศึกษา และมารคา ที่ได้ให้กำลังใจแก่ผู้เขียนเป็นอย่างยิ่ง รวมทั้งขอรำลึกถึงคุณบูรพ คณาจารย์ ตลอคจนผู้มีส่วนช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างด้นตลอคไป

สารบัญ

		หน้า
บทร์	าัคย่อภาษาไทย	1
บทร์	คัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตต์	าิกรรมประกาศ	ฉ
บทร์	ที่	
1	บทนำ	1
	1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
	3. สมมติฐาน	4
	4. ขอบเขตของการวิจัย	5
	5. ประโยชน์ของการวิจัย	5
2	พยานบุคคลและการนำพยานบุคคลเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคดีคดี	6
	1. ความหมายของพยานบุคคล	6
	2. ความสามารถที่จะเป็นพยานบุคคล และหน้าที่กับสิทธิของพยานบุคคล	10
	2.1 ความสามารถที่จะเป็นพยานบุคคล	10
	2.2 หน้าที่ของพยานบุคคล	12
	2.3 สิทธิ์ของพยานบุคคล	14
	วิธีการให้ได้มาซึ่งพยานบุคคลเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลในคดีอาญา	19
	4. การคุ้มครองพยานบุคคลในคดีอาญา	20
	4.1 หลักการและเหตุผล	20
	4.2 มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองพยานบุคคล	23
	4.2.1 ก่อนการพิจารณาคดี	23
	4.2.2 หลังการพิจารณาคดี	27
	ร. ความสำคัญของพยานบุคคลในคดีอาญา	30

บทที่		
	5.1 ความสำคัญของพยานบุคคลแต่ละประเภท	
	5.2 การให้ใค้ความว่าเป็นพยานบุคคลสำคัญ	
	6. การขัดขวางการพิสูจน์ข้อเท็จจริงแห่งคดีของพยานบุคคลในคดีอาญา	
	6.1 การฝ่าฝืนอำนาจรัฐ	
	6.1.1 พยานบุคคลที่ใม่ยอมมาเบิกความ	
	6.1.2 การแทรกแซงพยาน	
	6.2 พยานบุคคลที่เบิกความเท็จ	
3	หลักกฎหมายเกี่ยวกับหมายเรียกในคดีอาญา และองค์ประกอบความผิดฐานขัดขึ้น หมายหรือคำสั่งของศาล โดยพยานบุคคล	
	1. หลักกฎหมายเกี่ยวกับการออกหมายเรียกในคดีอาญา	
	1.1 ความหมายของหมายเรียก	
	1.2 ผู้มีอำนาจออกหมายเรียก	
	1.3 กิจการที่ออกหมายเรียก	
	1.4 บุคคลที่อาจถูกเรียกมาตามหมาย	
	1.5 แบบของหมายเรียก	
	1.6 การส่งหมายเรียก	
	2. ผลของการขัดขึ้นหมายเรียกในคดีอาญา	
	2.1 ชั้นสอบสวน	
	2.2 ชั้นศาล	
	องค์ประกอบความผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาล โดยพยานบุคคลของ	
	ประเทศไทย	
	3.1 องค์ประกอบความผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของสาล โดยพยานบุคคล	
	3.2 ความผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาล โดยพยานบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้น ไป	
	4. องค์ประกอบความผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาล โดยพยานบุคคลของ	
	ต่างประเทศ	•
	4.1 ประเทศสหรัฐอเมริกา	

บทที่	1
	4.1.1 ความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล กรณีพยานบุคคลขัดขึ้นไม่มาตามหมาย
	ศาล
	4.1.2 ตัวอย่างคดีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล กรณีพยานบุคคลขัดขึ้นไม่
	มาตามหมายศาล
	4.2 ประเทศสิงคโปร์
4	วิเคราะห์ปัญหาความผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาล โดยพยานบุคคลในคดี
	อาญา
	วัตถุประสงค์ของการลงโทษและความสัมพันธ์ระหว่างอัตราโทษกับการกระทำ
	ความผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาล โดยพยานบุคคลในคดีอาญา
	1.1 วัตถุประสงค์ของการลงโทษ่
	1.1.1 เพื่อทดแทนให้สาสมกับความผิด (Retribution)
	1.1.2 เพื่อยับยั้งหรือข่มขู่ (Deterrence)
	1.1.3 เพื่อคัคนิสัยผู้กระทำความผิค (Reformation)
	1.1.4 เพื่อคัคผู้กระทำความผิดออกไปจากสังคม (Incapacitation)
	1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราโทษกับการกระทำความผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือ
	คำสั่งของศาล โดยพยานบุคคลในคดีอาญา
	2. ปัญหาความผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาล โดยพยานบุคคลในคดีอาญา
	2.1 ปัญหาองค์ประกอบความผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาล
	2.1.1 ผลของการกระทำความผิด
	2.1.2 มูลเหตจูงใจในการกระทำความผิด
	2.2 ปัญหาการกำหนดโทษโดยใม่แบ่งความร้ายแรงของคดีอาญา
	2.3 _ ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 170
	2.3.1 การดำเนินกระบวนการพิจารณา
	2.3.2 เหตุลูแก่โทษ
	3. วิเคราะห์แนวทางแก้ไขปัญหาความผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาล
	โคยพยานบุคคลในคดีอาญา
	3.1 องค์ประกอบความผิดฐานขัดขึ้นหมายหรือคำสั่งของศาล
	3.2 การกำหนดโทษโดยไม่แบ่งความร้ายแรงของคดีอาญา
	3.3 การบังคับใช้กฎหมายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 170

บทที่	หน้า
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	127
รายการอ้างอิง	135
ึ ภาคผนวก	140
ภาคผนวก ก	140
ภาคผนวก ข	143
ภาคผนวก ค	145
ประวัติผู้เขียน	149

*

V